ఉషారాణీతో ఇంటర్వ్యూ

ఆరేళ్ళ నించి నాకీ ఆశ - నా పేరుతో పత్రికల్లో ఓ వ్యాసమో, కథో, చివరికి ఒక సన్నని గీతమో పడాలని. సంపాదకులకి పంపిన ప్రతి సారీ కూడా, ఆ కాయితాలు నాకు మళ్ళీ కనబడకుండా, విశ్వసారస్వతార్ణవంలో కలిసిపోవడమే తటస్థించింది. సుప్రసిద్ధ రచయితలచేత నా చిత్తులు సాపుదిద్దించుకున్నా లాభం లేకపోయింది. వాళ్ళచేత సిఫార్సు ఉత్తరాలు వ్రాయించుకున్నా అంతే అయింది. ఒక సవ్యసాచి స్వత పితామహ శాస్త్రుల్లకి మూణ్ణెల్లు కాఫీ లిప్పించినా, దేవతలు నామీద కటాక్షించలేదు.

మొన్న 'తెలుగు సినిమా' పత్రిక చూసేటప్పటికి ఎండి చచ్చిన నా ఆశాలత అమోఘంగా చిగుర్చింది. ఒక్క సినిమా తారని ఇంటర్వ్యూ చేశాను. నా మొహాన యిన్నాళ్లూ మూతపడ్డ పత్రికా కవాటాలన్నీ మంత్రించినట్లు తెరుస్తాయి, ఆ తార నామాక్షరాలు. ఆరేళ్ళనించి ఈ ఘనాఘన కవివరేణ్యులు చెయ్యలేని పని, ఒక్క సినిమాతార అవలీలగా చేస్తుంది.

మా వూళ్ళో ఒక్క తారా లేదు- తారాబాయి వుందిగాని. ఆమె ఇంటర్వ్యూలో ఉపయోగించే భాషని చలంగారుకూడా అచ్చులోకి ఎక్కించలేరు. తప్పదు. మెద్రాస్ పోవాలి. ఆ మాత్రం డబ్బు వుంటే నేనీపాటికి ఓ తెలుగు పత్రికనే పెట్టివుందును. లేకపోతే ఓ Studio నిర్మాణం చేసివుందును.

నేను రైలుచార్జీ సంపాయించిన పద్ధతి తెలిపితే, యువకులకి దుష్ట మార్గాలు బోధిస్తున్నానని, సోక్రటీస్‌కి మల్లే నాకూ విషమిస్తారు. నా జీవితాదర్శాన్ని సఫలీకృతం చేసుకోబొయ్యే యీ నిమిషాన నా పేరు ప్రతికల్లో పడబోతున్న సమయాన, నా జీవిత సూర్యుడు అపరాంబుధిని తేజో రహితంగా గ్రుంకడం తలపులోనన్నా సహించలేను.

కనుక-మద్రాసు చేరాను. సెంట్రల్ స్టేషన్‌లో దిగటంతోటే, ఒక లావాటి ఆయన—

'హల్లో....కమాన్!' అని నన్ను తీసుకుపోయి, బస్సు యెక్కించి, రెండు టిక్కెట్లు కొనిపించి, నాతో కూడా హోటల్లో స్థిరపడ్డాడు. నేను పట్నం వచ్చినపని ఆయనతో చెప్పాను. ఆయన్ని మొదట నే నెరక్క పోయినా, తరవాత ఆయనెవరో తెలిసింది. నేనెవరో ఆయనకి మొదటి నుంచీ తెలిసినట్టుంది. అంత సుప్రసిద్ధ ఆంధ్రుడి పరిచయం అంత చవకగా అయినందుకు నన్ను నేను చాలా అభినందించుకున్నాను.

"సరైన మనిషి దగ్గరకొచ్చారు. నేనిప్పుడే నాలుగువేల రూపాయలకి నా పుస్తకం సినిమాకైట్లకమ్మాను. రేపు పొద్దున్నే Taxiలో వెడదాం. ఏయే తారలు కావాలో లిష్టు యియ్యండి" అన్నారు ఆయన.

ఆ రాత్రి సంతోషంతో నాకు నిద్రపట్టలేదు.

సృష్టి నాకిచ్చిన సౌందర్యానికీ, టీవికి నాగరికత యివ్వగల సహాయాన్నంతా సేకరించుకొని, ఆయనతో బైలుదేరాను. నా దగ్గిర Visiting Cards లేవు. నేనొకసారి పెట్టాలనుకొని, దీర్ఘాలోచనపైన ఆపుచేసిన వారపత్రిక తాలూకు Letterheads వుంటే అవి కత్తిరించి, రెండు పుంజీలు జేబులో వేసుకున్నాను.

ముందు 'క—' దగ్గరికి వెళ్లాము. గుర్రమెక్కిన నెప్పులతో పడుకుని ఆమె లేవటం లేదుట.

'హా—' యింటికి వెళ్ళాము - ఆమె "నాకు తెలిసిందంతా యిదివరకే చెప్పేశాను- ఎంత వెదికినా ఒక కొత్త సంగతి లేదు" అంది.

'ప—' "నేనేమీ తారను కాదు, దారితప్పి వొచ్చా"రని స్పష్టంగా చెప్పింది.

కృ— దగ్గరికి వెడితే ఆమెకి depression వొచ్చిందిట.

కా—ఖాళీగా వుంది.

"సినిమాలో సంగీతం శాస్త్రీయంగా వుండాలంటే, ఏం చెయ్యాలని మీ అభిప్రాయం?" అని అడిగాను. ఆమె భయపడి, అటూ ఇటూ చూసి, చప్పున లోపలికి వెళ్ళి మళ్ళీ రాలేదు.

పు—మద్రాసులో వుందని వెడితే, ఆమె ఫలహారం చేస్తోంది, తలెత్తి మమ్మల్ని చూడకుండానే, "తెండి" అంది.

"మీ అభిరుచులేమిటి?" అన్నాను.

తనముందు పళ్ళాలు చూపి— "ఇవన్నీ, ఇంకా...." అంటూ వుంటే మేము వొచ్చేశాము.

రం—యింటికి వెడితే, ఆమె, "సినిమానించి విరమిస్తున్నట్లు నిన్న ప్రకటించానే, మీకు తెలీనేలేదా?" అంది.

మేము బైటికి వొచ్చేటప్పటికి వరండాలో నలుగురు యువతీ మణులు నుంచుని వున్నారు. తలవంచుకొని మేము వెడుతోంటే,

"ఎందుకు వొచ్చారు?" అన్నారు.

తలెత్తి, "ఇంటర్వ్యూల కోసం" అన్నాను.

"ఇంటర్వ్యూలా? మేమిస్తాం. రండి. తీసుకోండి" అన్నారు.

వాళ్ళ రూపాన్ని చూసేటప్పటికి, చప్పున వాళ్లు అన్యకాంతలని స్ఫురణకి వొచ్చి, కారు దగ్గరికి వెళ్ళిపోతున్నాము. వాళ్లు మా వెంట బడి,

"ఇంటర్‌వ్యూలు మా దగ్గిర వున్నాయి. తీసుకోండి, చాలా బావుంటాయి, మేమిస్తాం. మా కభ్యంతరం లేదు" అంటో కారు కదిలిందాకా అభ్యంతర పెట్టారు. మేము వినలేదు. వాళ్ల కంఠం మార్చి, కన్నీళ్ళతో దీనంగా ప్రవరాఖ్యుడి గుండె కరిగేటట్టు రాల్గరగించు గంధర్వ స్వరాలతో—

'తీసుకోరా! మా ఇంటర్‌వ్యూలు తీసుకోరా!' అంటో రాగరాగాల విలపించారు. మేము త్వరత్వరగా కారులో బైలుదేరుతో వుండగా, మమ్మల్ని అనేక కొత్తరకాల, రెండు మూడు భాషల్లో తిట్లూ, శాపనార్థాలూ—

"అవునులెండి....మా ఇంటర్‌వ్యూలు మీకెందుకు? మీకల్లా ఆ ముసిలి....వీ, దొంగ....వీ, ఆ నక్కటక్కుల....వీ, ఆ జిడ్డుగొడ్డు....వీ, ఇంటర్‌వ్యూలు కావాలిగాని!" అనే కేకలూ, మెటికలు విరపడాలూ, ఉమ్ములూ, మా తల్లుల్నీ, ఆ తాతల తాతల్నీ కలిపి తిట్లూ వినబడ్డాయి.

హోటలు చేరేప్పటికి కారుకర్చు ఇరవైఐదు రూపాయలయింది. ఇంక డబ్బులేదు. హోటలు బిల్లుకి సరిపోతుందో లేదో! అందులో ఆంధ్ర ప్రసిద్ధ పురుషుడి బ్రోరని మేపడం సులభసాధ్యంకాదు, నా సన్నని పర్సుకి, అందుకని అర్థరాత్రి లేచి, ఓ పంచా, షర్టూ తీసుకొని, కొత్త చోటుకి పలాయనమైనాను.

మర్నాటికి నాకు చిల్లర తారలే మిగిలారు. జేబులోని కొంచెం చిల్లరడబ్బులే మిగిలాయి. మా వంశం పట్టిన పట్టు వొదలక పోవడానికి అతి ప్రసిద్ధి కెక్కింది. మా తాత గేదె చచ్చినా యింకా పాలు పితుకుతూనే వున్నాట్ట. మా మామ జీవితమంతా వాళ్ళ బావిలోంచి పొట్లపాదుకు కాలవతీసి నీళ్లెక్కించాలనే ప్రయత్నంలో గడిపాడు. నేను నా ప్రయత్నం వొదులుకొని, మా పెద్దలకి అప్రదిష్ట తెస్తానా?

బాగా విచారించి – అప్పుడే పూర్తికావొచ్చి ఎన్నటికీ పూర్తిగాని ఒక సంవత్సరాది ఛాలెంజి ఫిల్మ్ రాజములో అక్కడక్కడ నటించిన

ఒక తార ఎడ్రస్ ఆరణాల ఖర్చుతో సంపాయించి, మూడణాల చార్జీతో మూడు కాళ్ళ నడకతో చేరుకునేటప్పటికి మధ్యాహ్నం రెండు గంట లయింది. గొప్ప హర్మ్యం కాదు. బైట యెవరూ లేరు. కుర్చీలూ లేవు. ఆమెతో ఇంటర్‌వ్యూ ఇట్టా వుంటుందనుకోలేదు. గంభీరమైన జవానూ, అతను నా వులిపిరి కార్డు తీసుకొని వెళ్ళడమూ, ఆమె ఆహ్వానించడమూ, చిరునవ్వూ, నమస్కారం—ఏమో! Shake hand కూడా నేమో!—కాఫీ, Tiffin, Goldflake సిగరెట్లూ, కిల్లీ, యింకా అదృష్టముంటే, నిజమైన Inter....View!

తలుపు కొట్టాను. నాలుగుసార్లు కొట్టిన తరువాత గుసగుసలు—

"ఎవరు?" అనే గంభీర పురుషనాధం.

"—వున్నారా అండి?"

తలుపు తెరుచుకొని, అడావిడిగా, చరచురలతో లుంగీకట్టుతో, క్రాపుతో పొట్టి మీసాలతో ఆయన వొచ్చాడు.

"ఏం పని?"

"........గారితో ఇంటర్‌వ్యూకి వొచ్చాను."

"ఎవరు నువ్వు?"

కార్డు మడతలు విప్పుతున్నాను.

"ఏ పత్రిక?"

"ఏ దన్నను!! ఒక టేమిటి!! అన్నినీ"

"వీల్లేదు. వెళ్ళండి."

"వీడెవడు? ఈ వేషంలో ఆమే నేమో —"

"తమరు ఆమె—"

"అవును, వెళ్ళండి."

అంటో, చాలా అవసరంగా తలుపు గడియ వేసుకున్నాడు. చాలా నిరాశపడ్డాను. ఏదీ....గతీ....నాకూ! కొందరు తారలు షూటింగులో వుంటారు. తక్కినవాళ్ళు మీటింగులో ఉంటారు. స్త్రీ తారలు లాభం లేదు.

పురుష తారలో!

ప్రధాన తారదగ్గరికి అన్నిమైళ్ళూ నడిచిపోయినాను.

"రా—వున్నారా?"

"ఇంటర్వ్యూ కావాలా?....కెమారా తెచ్చారా? లేదా?....వీల్లేదు వెళ్ళండి."

పక్కనే ఉన్నారని ఇంకోరి దగ్గరికి వెళ్ళాను. లోపల పెద్ద అరుపులు. కుర్చీలూ, బెంచీలూ విరుగుతున్నాయి.

"గ-వున్నారా? ఏం చేస్తున్నారు? రిహార్సలా? అదేం చప్పుడు?"

"బిగ్గరగా మాట్లాడకండి. Bedroom లో ప్రణయసీను జరుగుతోంది....లోపలికి వెళ్ళకండి....దెబ్బలు తగులుతాయి."

మూడో పురుషతార—

"నేను విడిగా సినిమా ప్రొడ్యూసరు కాబోతున్నాను. రెండు షేర్లు తీసుకోండి" అని వెంటపడ్డాడు.

పురుష తారలు లాభంలేదు.

ఇంక బాలతారలు మిగిలారు. అవును, ఆ పసి అమాయకుల్ని ఇంతవరకూ యెవరూ బాధించినట్లులేదు. బేబీ సరోజ పట్నంలో లేదు. అవును! మన వాళ్ళ పిల్ల 'ఉషారాణి' ఉంది!

"అప్పుడే ఆంధ్ర లోకానికి బాగా పరిచితురాలయింది." పాపం!

ఏమయితేనేం! నేను వ్రాసేది అందరూ చదువుతారు. అదిగాక— "జిల్లా జడ్జి చిన్నబాలికగా వుండికూడా....చాలా శ్లాఘించాడు కూడాను, యీమె దాన్నుని." అని ప్రకటించారు కూడాను.

మర్నాడు పొద్దున్నే తొమ్మిదింటికి యీ బాల తారగారి యిల్లు చేరుకున్నాను. దోవలో అతి తెలివిగా, వున్న మూడు కానులూ పెట్టి సగంతో పిప్పరుమెంటుబిళ్ళలూ, సగానికి gem బిస్కట్లూ కొన్నాను. ఒక ఎలక్కాయా, పూసలదండా, రెండు కాళీ సిజరు pockets సేకరించి వుంచాను.

ఒకమ్మాయి చెట్టుకింద కుక్క చెవిలో జోరీగలు వెదుకుతోంది. సానుభూతి చూపు పెట్టి పక్కన నుంచున్నాను. ఈసారి abrupt ప్రశ్న లడిగి పని పాడు చేసుకోకూడదు. మా అమ్మమ్మగారి వేపు tact నంతా వుపయోగించాలి.

"నీ కుక్క బిస్కట్లు తింటుందా?"

నా చేతిలో ఒక బుడ్డబుంజుని పెట్టింది.

"తిను" అంది.

"ఎందుకు?"

"వొదిలేస్తే మళ్ళీ దీని చెవిలోకి ఎక్కి బాధిస్తుంది."

"నీ కుక్క పేరేమిటి?"

"జానకి."

"జానకి మా అమ్మ పేరు!"

"నీ పేరేమిటి పాపా!"

"తార."

ఇంకేం! అప్పుడే తనని తనే తారకింద పిలుచుకుంటోంది! అందరు తారల్నీ మించిందే!

"నువ్వేనా తెలుగు సినిమా తార?"

"నువ్వే. సినిమా తార. నన్ను వృథాగా తిడతావేం, వెధవా!"

చెడుతోంది వ్యవహారం.

"అది కాదు పాపా!...."

"నేనేం పాపనికాదు. ప్రతి జోగి 'పాపా, పాపా' అంటాడు. మా అన్నయ్య పీ,పీ, అన్నప్పుడల్లా తంతాను."

"నీ కీర్తిని విని నిన్ను చూడాలని చాలా దూరంనించి వొచ్చాను!"

"వొచ్చావా! అయితే జానకి కాళ్ళు గట్టిగా పట్టుకో, కరిచినా వొదల కూడదు."

"నీకు ఎటువంటి చిత్రాల్లో—"

"ముందు కదలకుండా కాళ్ళు పట్టుకొని మాట్లాడు."

కుక్క వెనక కాళ్ళు గట్టిగా పట్టుకొని—

"నీకు యెటువంటి చిత్రాల్లో నటించాలని వుంది?"

"నీ నెత్తి చిత్రాల్లో! కుక్కని కదలనీకు. తంతా, జాగ్రత్త."

"పోనీలే, తెలుగు సినిమా తారల్లో మీ అమ్మగా ఎవరు వుండాలని వుంటుంది?"

"నన్నడుగుతావేం? నాకేం తెలుసు? మా నాన్నని అడుగు."

"మీ నాన్నగారి పేరేమిటి?"

"నాన్నగారి పేరా!....ఊ....దరిద్రుడా!"

ఏదో చెబుతోందని, కాయితమూ పెన్సలూ తియ్యాలని కుక్కకాళ్లు వొదిలాను. కుక్క ఎగిరింది. అమ్మాయి నా వీపుమీద గుద్ది తిట్టింది.

"తీసుకురా. పో. నా కుక్కని తీసుకురా."

"నేను నీకు మంచి బెంగుళూరు కుక్కపిల్లని తీసుకొచ్చిపెడతా. నా ప్రశ్నలకి సమాధానం చెపుతావా?"

"సరేలే, నా కుక్కని తీసుకురా."

"వొస్తుందిలే."

ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు నిండాయి.

"కుక్కలవాళ్ళు బండిలో వేసికెళ్ళి చంపుతారట. ఇంతమంది మనుషులు వుంటే, నా జానకే యెందుకు కావాలో, చంపటానికి వాళ్ళకి!"

బయటికి వెళ్ళి, నా బిస్కట్టు ముక్కల సహాయంతో జానకిని ఆహ్వానించుకొని వొచ్చాను. ఇద్దరూ కలిసి జానకిని బంధించాము, స్తంభానికి. నా పిప్పరమెంటు బిళ్ళలు ఆమెకి యిచ్చాను.

"ఎక్కడ యేరుకొచ్చావు, యీ బిళ్ళలు గోడ అవతల పారెయ్యి. జానకి తింటే దానికి వికారం పెడుతుంది."

"ప్రస్తుత అంతర్జాతీయక్లిష్టపరిస్థితుల ఫలితం ప్రపంచ ఫిలిం పరిశ్రమకి, ముఖ్యంగా దేశీయ ఫిలిం పరిశ్రమకి సంభవించిన శతసహస్ర కష్టాల్ని తొలగించడానికి నువ్వు యేదైనా చిత్తు ప్రణాళికగాని, నిర్మాణ కార్యక్రమాన్ని గాని సూచించగలవా?"

"మళ్ళీ చదువు, ఆ పద్యం!"

"ఒక Co-operative limited కంపెనీ దేశం పెట్టుబడిదార్లందరూ స్థాపించి, కేంద్రప్రభుత్వం వారు Subsidy తో raw film తయారుచేయడం మంచిది అంటావా?"

"నోరుముయ్యి, జానకి జడుసుకుంటోంది."

"ఏమిటి, పుస్తకంలో గీస్తున్నావు, జానకి బొమ్మా?" అంది.

"నీకు యే డైరెక్టర్ యిష్టం?"

"ఎవరూ యిష్టంలేదు. అందరూ...."

"కాంచనమాల యెట్లా నటిస్తుంది?"

"నటించదు-"

"మరి యేం చేస్తుంది?"

"కొడుతుంది-"

"నీకు అబ్బాయి వేషం ఇష్టమా, అమ్మాయి వేషం ఇష్టమా?"

"ముసలి వేషం యిష్టం-"

"నీకు పాట చాత నౌనా?"

"ఇంత సేపూ అడగలేదేం?"

అని పాడుతోంది, ఉత్సాహంగా––

'మానసంబున—విరోచనమాయె'

"చాలుగాని—"

"ఇంక జానకి చాత పాడించనా?"

"జానకి చాతా?"

"ఏం, సినిమాలో ఆ పాటలన్నీ డబ్బు ఖర్చు బాగానే వింటారే! ఆ పాటలకంటే తీసిపోయిందా జానకి పాట-"

"చిత్రాల్లో సంగీతం వుండాలా, వుండకూడదా?"

"ఉండాలి - చిత్రమంతా సంగీతమే ఉండాలి-సంభాషణకంటె అదే నయం-"

"ఆంధ్ర సినిమా బాలతారల తరపున మీరు ప్రభుత్వం దగ్గిఱకి ఒక Deputation లేవతియ్యరాదా?"

"ఎంత బరువుంటుంది?"

"ఏమిటి?"

"అదేదో అన్నావే, డిప్పు - అదీ – సరే లేవనెత్తుతాగాని, యేమిస్తావు నాకు?"

"నాకు దబ్బులేదు—"

"లేదా, పాపం! రోజూ మా జానకిని షికారు తిప్పరాదూ? మా అమ్మ చూడకుండా, జానకి వొది లేసిన అన్నం పడేస్తాను నీకు-"

"నిన్ను కొందరు ఆంధ్ర షెర్లీ టెంపుల్ అంటున్నారు. నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?"

"ఎవరో గిట్టని వాళ్ళు అంటారు. నాముందు అనమను, తెలుస్తుంది."

"కాంచనమాలని గ్రేటాగార్బోకంటె గొప్ప అన్నారు. నీ అభిప్రాయం యేమిటి?"

"ఆ గార్బో బాగా కీచుమని అరుస్తుందా? కళ్లు తేలేసి గుండె బాదుకుంటుందా?"

"నేను గ్రేటా గార్బోని చూడలేదు."

"కాంచనమాలని చూశారా?"

"వెళ్లాను. చూడడానికి వీలులేకపోయినా ఎవరో నవ్యసాహితీ కవివరేణ్యుడి దగ్గర పాటలు నేర్చుకుంటోందని, ఓ వెన్నడబ్బా పట్టుకుని వాకిట్లో కూచున్న బొద్దింక చెప్పాడు."

"అవును. వాళ్ళిద్దరూ మాయింటికి వస్తారు."

"ఎవరు?"

"ఆ కవీ, బొద్దింకా-వాళ్ళిద్దరికీ స్నేహం-"

"నీకు యేపాటలు యిష్టం?"

"మా పెదనాన్న పాటలు - ఇందాకా పాడిన పాట ఆయన చెప్పిందే-"

"నీకు యెన్ని పారితోషికాలు వొచ్చాయి, ఇంతవరకు?"

"మూడుసార్లు జ్వరం వొచ్చింది. ఈ మధ్య కురుపుకూడా లేచింది."

"నీకు యే తారలమీద చాలా యిష్టం ?"

"కుక్కలమీద."

కారు ఆగింది. అది చూసి ఇంట్లోంచి యెవరో నవ్వుకుంటో వొస్తున్నారు.

"నీకోసమా, ఆ కారు ?"

"నా కోసం యెవరు పంపుతారు? అన్ని కార్లూ అమ్మకోసమూ, ఉషకోసమూ."

"ఉష కోసమా?....ఉష యెవరు ?"

"మా చెల్లెలు."

"నువ్వూ !"

"ఏం, నీకు బుద్ధిలేదూ ? నేను తారని. ఉష అక్కయ్యగారిని."

"సినిమా తార యెవరు ?

"అదుగో ఆ మాట మళ్ళీ యెత్తుతున్నావు! ఇక చాలుపో-మా యింట్లో యెవరూ తారలు లేరు, నేను తప్ప."

"మరి నువ్వు యెక్కడ నటించావు?"

"నీ మొహంమీద. నేను యెందుకు నటించాలి!

"మరి యేం చేస్తావు ?"

"అట్టే మాట్టాడితే, నిన్ను తంతాను."

లోపల్నించి పిల్లలూ, స్త్రీలూ, వొస్తున్నారు.

".... .... ఇది చెప్పు. ఉష యెవరు?"

ఉంగ్రాల జుట్టు, పెద్ద కళ్ళు, చిన్న మూతి ఓ అమ్మాయిని చూపింది.

"ఉషారాణి!" అన్నాను, సమీపిస్తో!

"అమ్మా, ఇంకోడు వొచ్చాడు."

అని ఒకామె వెనకాలికి వెళ్ళింది. జానకి తాడు తెంపుకుని నా మీదికి దూకింది.

"జాగ్రత్త. జానకి పళ్ళు చాలా నాజూకు. కాలు కదల్చకు." అంటోంది తార.

జానకి వెనకా, నేను ముందూ రోడ్డుమీద పడ్డాము.

★

హంకో మహబత్

"అట్లా అంటావు. నీమీద నాకు ప్రేమ అని తెలిదా?"

అంది సోహన్ కుమారి.

ఆమె పక్కన ఖరీదుగల మ్యాట్రెస్‌మీద పెద్ద ఎలక్ట్రిక్ పంకా కింద పడుకుని కులాసాగా కబుర్లు చెపుతున్న చక్రధర్రావు వీపున తేలు కుట్టినట్టు ఒక్క అరుపు అరచి మంచంమీదనుంచి దూకి దూరంగా పడ్డాడు. ఇంకా దూరంగా పడేవాడే. ఎలక్ట్రిక్ దీపాల్లో మెరిసే రంగూన్ కలప తలుపులు పెద్ద ఇనపగడియతో లోపల బిగించి వున్నాయి. తెల్లారే లోపల వాటిని తెరవవలసిన అవసరం రాదు. ఎందుకంటే పంజాబునుంచి సౌహన్ కుమారిని తన భార్య అంటో తెచ్చుకున్న భాటియా రాత్రులు ఎప్పుడూ ఇంటికి తిరిగిరాడు. వెళ్లాదంటే పదిరోజులదాకా మళ్ళీ ఇంటికి